

nost"; pod orlom je polovica griča do nad hiš z baloni posejana. Št. Ignaško cerkev zaljšajo pomenljivi transparenti; kosarna je vsa z beršljinom preprežena in po vseh oknih transparenti, nad veliko stražo vojaške podobšine; tudi kazina je lepo napravljena. Na Kornji (tergu na severnem koncu mesta) se vzdigujeta visoka obeliska. Pred gledališem je napravljen prostoren, bogato in okusno ozaljšan šotor; pred mestom na laški cesti izrazuje visok slavolok lepo in od vseh pohvaljeno misel — gerb goriškega mesta (3 stolpe).

Poslednjih osem dni se je delalo tudi ponoči pri luni in vgodnem pomladanskem vremenu. Vse to in brezštevilne bandera po zvonikih in po cesti, vsakega pol strelaja do mosta na Soči, so zgolj naprave mestne gosposke, ki veljajo menda kakih 8000 gold. zvon dražih poprav po mestu, vse skup pa kakih 14 do 15.000 gold. Tako so stale reči v saboto večer.

V nedeljo (8. marca) na vse jutro začnejo gospodarji svoje hiše zaljšati, in ako smo se nad mestnimi pripravami zavzeli, se ne moremo tu kar načuditi dragim in okusnim olupšavam naših mestnjanov. Malokje je bilo viditi navadnih domačih preprog in pregrinjal, ampak povsod le nalaš umetno napravljenih v znanih barvah. Zastav je vse mergolelo. Ulice niso bile več ulicam podobne, ampak bogato ozaljšanim sobom; zastonj bi se trudil vse to na drobno popisavati; povém le to, kar sem od nekega generala slišal, da kar se ozaljšanja hiš tiče, se ne dá Gorica nobenemu laškemu mestu primerjati, temuč le Ljubljani, in to je spremništvo Nju Veličanstev poterdilo. Podajmo si tedaj roko, dragi Ljubljančanje!

Pa ni rož brez ternja! Kot Damoklov meč so v nedeljo predpoldne megle nad nami visele in up in strah se bojujeta v naših sencih. Popoldne začne rahlo rositi; tuga se je bila nas polastila. Ob 1³/₄ odrinete Nju Veličanstvi iz Vidma. V Novogradu na meji našega okroga in ilirskega kraljestva je stal velikansk slavolok, in tukaj sta čakala teržaški deželni poglavar baron Mertens in našega okrožja predstojnik baron Buffa z mnogimi poslanci in uradniki. Ob poli štirih zagromi prvi top in veselo zapojejo zvonovi, vsa množica zavrišče in čez četert ure priderdrâ s šesterimi belci naprežena kočija. Vneti „Živijo-klici“ se razlegajo kot električen tok, in ko ljudstvo rajsko obličje presvetle Cesarice zagleda in Nje preljubezljivo in ponižno prikimovanje, se vname taka nadušenost, da se je zdelo, kot da bi kočija na valovih preserčnih klicov plavala. Tukaj je še treba opomniti poslanstev iz skor vseh okrajev goriškega okroga v staro- in novonarodski obleki z zastavami, na katerih so bilo zapisane imena okrajn. In res malokje se najde v tako majhnem okrogu toliko različnih noš. Zvon teh, vojakov, in šolske mladine so bili tudi delavci iz gosp. Ritterjeve sladkornice z banderi razpostavljeni. Deževalo je čedalje bolj, vendar se je nejevolja nad dežjem tu pa tam v šalo spremenila, ker se je povsod slišalo upiti: „Proč s streho; kaj mislite, da je Cesar samo vaš!“ in marsikteri miluje zdaj svoj židani klobuk, pa udati se je bilo treba nemili osodi. (Konec sledí.)

Iz Ljubljane. Popisu slovesnosti v Postojnski jami imamo še pristaviti, da je prevzvišeni gosp. deželni poglavar Nju Veličanstvom v mal spominček na jamo na belvederu poklonil tružico, v katero je gosp. Ferdinand Schmidt, marljivi preiskovavec krajskih podzemeljskih jam, nabral imenitniše živalice, ktere prebivajo v Postojnski jami, namreč 4 kebričke (Adelops Khevenhülleri, Lep-todirus Hohenwartii, Sphodrus Schmidtii, in Troglorhynchus anophthalmus), potem neko kobilico „Phalangopsis cavicola“, nekega nepravlega škorpijona „Blothrus spelaeus“, povodno bolho „Niphargus stygius“ in pa stonogo „Titanethes albus“. Vse te živalice so prebivavci Postojnske jame, pa nektore se le redkokterokrat in težko najdejo. — Tudi smo zvediti, da so presvitli Cesar blagovolili sprejeti gospode Miroslava Vilharja, Kavčiča in Fabiani-ta, kateri

so Jim v imenu Notrajncov poklonili prošnjo za precenitev katastra, in jim milostljivo rekli, „da dobro poznajo revno notrajsko deželo in je ne bojo pozabili“. Preserčno veseli so se poslovili poslanci od Nj. Veličanstva.

Novičar iz raznih krajev.

Nova postava zavolj potnih listov (pôsov), ktero smo omenili v 16. listu, je v nedeljo moč zadobila. — Po ces. dovoljenji od 9. t. m. je uvožni col za pšenico in pšenično moko Istrijanom in prebivavcem kvarnerskih otokov skozi 5 let za polovico znižan. — Za fabriške in obertniške potrebe je po ces. sklepu od 18. febr. l. l. cena soli tako znižana, da cent kuhane soli v Hall-u velja le 58 kr., v Gmunden-u 54 kr., v Hallein-u 36 kr.; v galiških, bukovinskih in ogerskih solnicah 32 kr., cent morske soli v Kopru in Pirani 32 kr., v Benetkah 40 kr., kamnitne soli pa v Vilički in Bohnii, v Marmarošu in na Erdeljskem 18 kr. Iz ptujih dežel se more sol za te potrebe brez colnine dobivati. 1. dan prihodnjega mesca zadobi ta nova postava svojo moč. — Tudi v Galiciji in Bukovini se po ces. sklepu od 7. jan. t. l. premije za konje in govejo živino ne bojo več delile, ker so skušnje učile, da te premije niso svojega namena dosegle. Po odpravljenih premijah prihranjeni dnar se bo vprihodnje za povzdigo kmetijstva po drugih potih in posebno za šolsko učenje kmetijstva obračal. — V Benetkah in v Terstu je poslednji čas več imenitnih kupčijskih hiš na kant prišlo. — Zavoljo semena židnih červičev so na Laškem letos v veliki zadregi; sila drago je (unča velja 14 dvajsetić!) in še to ni zanesljivo. Nekteri veliki kupci so si dali jajčic iz Kine priti, pa ta špekulacija jim je popolnoma spodletela, ker po poti so červiči iz jajčkov izlezli in 50.000 lir, ki so jih za-nje dali, je šlo rakom žvižgat. — Časnik dunajske kmetijske družbe je prinesel v svojem poslednjem listu obris poslopij dunajske kmetijske razstave. Govori se, da pri ti priložnosti bo tudi prvo jahanje kónj za stavo, za katero so cesar velike premije določili. — Političnih novic ni te dni posebnih. Angleške vojne ladije so 15. t. m. imele černo morje zapustiti. — V Moldavi in Valahii je sedaj vse živo o tem, kako naj se prihodnja vladija osnuje v teh deželah. — V Parizu sedaj črnogorski knez zvonec nosi. Časnik „Patrie“ pravi nekako prevzetno: „Danilo je prvi knez serbski, ki je v deržavnih opravkih prišel v Pariz; nekdanj so se vladiki črnogorski obračali v Petrograd in na Dunaj; Pariz pa dan današnji v red devlje ne le velike evropejske homatije temuč tudi manje“. Po takem bi se moglo misliti, da Pariz sedaj ure navija celemu svetu! — Svajcarsko-pruska pravda počasi leze naprej. — Kralj napolitanski je v spomin, da mu je kraljica spet enega otroka povila, nekoliko jetnikov pomilostil, toda — političnih ne. — Iz Kine piše „Peterburskia Wedonosti“, da so zmešnjave ondi čedalje večje; puntarske dežele ne odrajujejo davkov; deržavne kase so prazne; ker je sreberni in kupreni dnar zginitil, je dala vlada železnega kovati. — Sultan turški je poslal kneza serbskega z redom Medžidjim v ravno tisti opravi, kakor ga je poslal cesarju Napoleonu. — Edina hči Omer-paša, Emina, ki je bila vdrugeč omožena z zarobljenim Omer-bey-om, si je po pismih iz Beligrada nedavno zavdala. Od Omera-paša ločena žena, rojena Erdeljka, živi v Peri v precej revnem stanu, ker ji je obljubljeno penzijo le prva dva mesca plačal. Ker zna klavir dobro igrati, se namerja v Carigradu muziko učiti in si s tem — v sramoto svojega poprejšnega moža — kruh služiti.

Popravek.

V „odgovoru“ jezikosl. pom. v 20 listu je pri opazki med serpkoma (čujte itd.) izostal podpis: V red.